

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

**Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:**

appellanten,

**tegen de uitspraak in de zaken nos. AWB 06/39312 en 06/39314 van de
rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, van
25 april 2007 in de gedingen tussen:**

appellanten

en

de Staatssecretaris van Justitie.

1. Procesverloop

Bij onderscheiden besluiten van 17 juli 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie aanvragen van appellanten om hun een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd te verlenen afgewezen. Deze besluiten zijn aangehecht.

Bij uitspraak van 25 april 2007, verzonden op 26 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, de daartegen door appellanten ingestelde beroepen ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak hebben appellanten bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 24 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 8 juni 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.A.A. Mondt-Schouten, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. M.J.C. Beerse, ambtenaar van Staat.

w.g. Mondt-Schouten
Lid van de enkelvoudige kamer

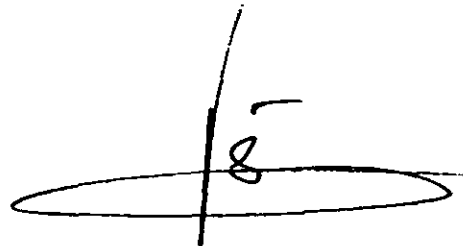
w.g. Beerse
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 juli 2007

382-527.

Verzonden: 12 JULI 2007

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch

Sector bestuursrecht

Zaaknummer: AWB 06/39312
AWB 06/39314

Uitspraak van de enkelvoudige kamer van 25 april 2007

inzake

geboren op _____, eiser,

geboren op _____ eiseres,
nationaliteit Burger van Azerbeidzjan,
verblijvende te
tezamen eisers,
gemachtigde mr. J.A. Tegenbosch,

tegen

de Staatssecretaris van Justitie,
te Den Haag,
verweerder,
gemachtigde mr. R.R. Berkhout.

Procesverloop

In deze uitspraak wordt waar nodig onder verweerder tevens verstaan de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie dan wel de Minister van Justitie.

Bij besluiten van 17 juli 2006 heeft verweerder de nieuwe aanvraag van eisers tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) afgewezen.

Tegen deze besluiten hebben eisers beroep ingesteld.

Eiseres heeft een van eiser afhankelijke aanvraag gedaan en volgt eiser procedureel op gelijke voet.

De zaken zijn behandeld op de zitting van 31 januari 2007, waar eisers zijn verschenen in persoon, bijgestaan door hun gemachtigde. Verweerder is verschenen bij gemachtigde.

Overwegingen

1. Aan de orde is de vraag of de besluiten van 17 juli 2006 in rechte stand kan houden.

2. Aangaande eisers grief dat verweerder ten onrechte niet de zienswijze heeft betrokken bij het bestreden besluit, stelt de rechtbank vast dat blijkens de stukken het voornemen op 1 juni 2006 door verweerder is gezonden aan eisers gemachtigde met het verzoek om een reactie binnen 4 weken. De gemachtigde van eiser heeft gesteld dat op 1 juli 2006 de zienswijze naar verweerder is verzonden. Dit is met overschrijding van de 4 weken termijn. Op grond hiervan komt de rechtbank tot het oordeel dat verweerder terecht bij het nemen van het bestreden besluit de zienswijze buiten beschouwing heeft kunnen laten.
3. De rechtbank stelt vervolgens vast dat eisers reeds eerder, te weten op 4 oktober 2002, een asielaanvraag hebben ingediend. De procedure ten aanzien van die aanvraag is afgesloten met een in rechte onaantastbare uitspraak van de rechtbank van 24 oktober 2002.
4. Ingevolge artikel 4:6 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) is, indien na een geheel of deels afwijzende beschikking een nieuwe aanvraag wordt gedaan, de aanvrager gehouden nieuwe gebleken feiten of veranderde omstandigheden te vermelden.
5. Volgens vaste jurisprudentie dient de rechtbank, ongeacht of verweerder in de motivering van het thans voorliggende besluit buiten het kader van de nova is getreden, primair te onderzoeken of aan de onderhavige aanvraag nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden ten grondslag zijn gelegd alvorens tot beoordeling van het door verweerder genomen besluit op de herhaalde aanvraag over te gaan. Onder nieuw gebleken feiten of veranderde omstandigheden moeten onder andere worden begrepen feiten en omstandigheden die zijn voorgevallen na het nemen van het eerdere besluit of feiten en omstandigheden van vóór dat eerdere besluit die niet vóór het nemen van dat besluit konden en derhalve, gelet op artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000, behoorden te worden aangevoerd, alsmede bewijsstukken van reeds eerder aangevoerde feiten of omstandigheden die niet vóór het nemen van het eerdere besluit konden en derhalve gelet op laatstgenoemde bepaling, behoorden te worden overgelegd. Is hieraan voldaan, dan is niettemin geen sprake van nieuwe gebleken feiten of veranderde omstandigheden die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen, indien op voorhand is uitgesloten dat hetgeen alsnog is aangevoerd of overgelegd, kan afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust.
6. Slechts onder bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende, feiten en omstandigheden kan noodzaak bestaan om deze in het nationale recht neergelegde procedureregels niet tegen te werpen (arrest van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens van 19 februari 1998, in de zaak tegen Nederland, JV 1999/45).
7. Eiser heeft ter onderbouwing van zijn herhaalde aanvraag zijn rijbewijs, militair boekje, getuigschrift en huwelijksakte, drie medische verklaringen van 8 juni 2002 (tweemaal) en 16 juni 2002 overgelegd, een oproep ondertekend op 7 november 2003, een beschikking van het Openbaar Ministerie van 11 november 2003 en een opsporingsbevel van 20 juli 2002. Voorts heeft eiser verklaringen afgelegd over problemen van zijn broer met de autoriteiten, over van zijn moeder telefonisch vernomen problemen met de autoriteiten en over problemen van zijn oom en diens vriend met de autoriteiten, welke problemen te maken hebben met eisers' redenen voor vertrek. Ook heeft eiser gesteld dat zijn eerste asielaanvraag is afgewezen omdat er fouten zijn gemaakt bij de vertaling tijdens de eerste procedure. Eiser doet tevens een beroep op artikel 3 van het Europees verdrag van de rechten voor de mens (EVRM) in verband met zijn psychische en lichamelijke klachten.

Tenslotte heeft eiser ter ondersteuning van de nieuwe aanvraag op 16 januari 2007 diverse kopieën overgelegd.

8. De rechtbank is van oordeel dat eiser, van wie de aanvraag van eiseres afhankelijk is gesteld, aan zijn huidige aanvraag geen feiten of omstandigheden ten grondslag heeft gelegd die een hernieuwde rechterlijke beoordeling rechtvaardigen. Achtereenvolgens overweegt de rechtbank ten aanzien van de door eiser aangevoerde nova het volgende.

9. Het rijbewijs, militair boekje, getuigschrift en huwelijksakte.

10. Nu in de eerdere procedure identiteit noch nationaliteit onderwerp van geschil was kunnen deze documenten derhalve op voorhand niet afdoen aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust. Derhalve is geen sprake van nova.

11. De medische verklaringen van 8 juni 2002 (tweemaal) en 16 juni 2002.

12. Uit deze verklaringen blijkt niet dat de desbetreffende verwondingen het gevolg zijn van overheidshandelen zodat daarmee niet alsnog de negatieve belangstelling van de autoriteiten voor de persoon van eiser is aangetoond bij gebreke waarvan de eerdere asielaanvraag van eiser is afgewezen. Derhalve doen deze verklaringen op voorhand niet af aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust en is geen sprake van nova.

13. De door eiser overgelegde oproep ondertekend op 7 november 2003.

14. Verweerder heeft in dit verband eiser tegengeworpen dat uit de verklaring van onderzoek van Bureau Documenten van 27 april 2006 met betrekking tot voornoemde oproep blijkt dat wegens het ontbreken van voldoende betrouwbaar referentiemateriaal en het ontbreken van algemene echtheidskenmerken over de echtheid van het document niet met voldoende zekerheid een uitspraak kan worden gedaan. Gezien de in de verklaring verwoorde bevindingen is de oproep mogelijk niet door de daartoe bevoegde instantie opgemaakt en afgegeven en is de oproep mogelijk inhoudelijk niet juist. Voorts is de oproep voorbedrukt in het Azerbeidzjaans-Cyrrillische schrift en het Russisch en vervolgens ingevuld in het Azerbeidzjaans-Latijnse schrift en van een stempel in het Azerbeidzjaans-Latijnse schrift voorzien. Vorenstaande is strijdig met het algemeen ambtsbericht van het Ministerie van Buitenlandse Zaken inzake de situatie in Azerbeidzjan van 16 november 2005 (kenmerk DPV I AM -890652) waaruit blijkt dat in 1992 door de Azerbeidzjaanse autoriteiten voor het Latijnse schrift werd gekozen en dat in 1998 middels een presidentieel decreet het gebruik van het Latijnse schrift verplicht werd gesteld. Uit het ambtsbericht blijkt tevens dat het uitgesloten is dat officiële documenten van de politie afgegeven na 1998 in het Cyrrillische schrift zijn opgesteld. In die periode zijn grote hoeveelheden in Cyrrillisch schrift voorgedrukte, onbruikbaar geworden blanco documenten op de zwarte markt verkocht, onder andere aan Azerbeidzjanen die in het buitenland asiel wilden aanvragen. In juni 2001 werd wederom een presidentieel decreet uitgevaardigd, dat met ingang van 1 augustus 2001 het gebruik van het Latijnse schrift in het Azerbeidzjaans verplicht voorschreef, niet alleen voor overheidsinstanties maar ook voor al het openbare gebruik van de taal. Sindsdien wordt het gebruik van het Cyrrillische schrift in officiële documenten bestraft met ontslag of zelfs gerechtelijke vervolging van de ambtenaar in kwestie. Het is dan ook volgens verweerder uitgesloten dat documenten afgegeven na 1 augustus 2001 in het Cyrrillische schrift zijn opgesteld. Het is eveneens uitgesloten dat in de originele versie van documenten die na augustus 2001 zijn opgesteld een andere taal dan het Azerbeidzjaans wordt gebruikt. Nu de

oproep is ondertekend op 7 november 2003 en de voorbedrukte tekst van het document is gesteld in het Azerbeidzjaans-Cyrrillische schrift kan gelet op vorenstaande worden geconcludeerd dat dit document niet echt kan zijn. Naar alle waarschijnlijkheid betreft het hier dus een van de vele in het ambtsbericht genoemde in het Cyrrillische schrift voorgedrukte, onbruikbare blanco documenten die op de zwarte markt zijn verkocht. Een en ander wordt volgens verweerder nog ondersteund door het voorbedrukte jaartal dat met '19' begint, waar later met de pen '20' van is gemaakt zoals tevens voor Bureau Documenten opgemerkt in hun verklaring van onderzoek. Gelet op al het vorenstaande kan aldus verweerder niet van de echtheid van bedoeld document worden uitgegaan.

15. De rechtbank volgt verweerder in zijn standpunt dat de authenticiteit van het document aldus niet kan worden vastgesteld. Derhalve kan geen sprake zijn van een novum nu naar vaste jurisprudentie bij een nieuwe aanvraag een overgelegd document slechts een novum kan zijn indien de authenticiteit daarvan kan worden vastgesteld.

16. De beschikking van het Openbaar Ministerie van 11 november 2003.

17. Verweerder stelt in dit verband dat uit de verklaring van onderzoek van Bureau Documenten van 27 april 2006 de bevindingen zoals verwoord in de verklaring van onderzoek de beschikking mogelijk niet echt is, dat de beschikking mogelijk niet door de daartoe bevoegde instantie is opgemaakt en afgegeven en dat de beschikking mogelijk inhoudelijk niet juist is. Vorenstaande wordt ondersteund door de omstandigheid dat de brief juridisch niet logisch in elkaar zit. Uit de passages 'bepaal hierbij als volgt', 'ontvangt u hierbij een afschrift van de beschikking' en 'ik heb kennisgenomen van de beschikking' blijkt dat deze brief een beschikking zou moeten zijn. Het is echter volstrekt onduidelijk wat de beschikking inhoudt. Bovendien is hierbij van belang dat het Openbaar Ministerie in Azerbeidzjan, blijkens informatie van het Human Rights Center of Azerbeidzjan, niet bevoegd is opsporingsbevelen af te geven hetgeen wel zo wordt verwoord in bedoelde beschikking. Verder acht verweerder hierbij nog van belang dat de inhoud van de artikelen 228 lid 2 en 281-1 van het Wetboek van Strafrecht van de Republiek Azerbeidzjan niet overeenstemt met de inhoud van het genoemde strafbare feit. De artikelen hebben betrekking op 'illegal purchase, transfer, selling, storage, transportation, or carrying of fire-arms, accessories to it, supplies, explosives' respectievelijk 'public appeals to violent capture of authority, violent deduction of authority or violent change constitutional grounds or infringement of territorial integrity of the Azerbaijan Republic, as well as distribution of materials of such contents'. Het kan wellicht mogelijk worden geacht dat iemand die in Azerbeidzjandeeleemt aan illegale demonstraties op andere gronden wordt gezocht en veroordeeld dan op grond van het deelnemen aan een illegale demonstratie, maar het kan uitgesloten worden geacht dat in een officieel schrijven van het Openbaar Ministerie staat dat tijdens het opsporingsonderzoek is vastgesteld dat eiser is aangehouden en in hechtenis is genomen omdat hij heeft deelgenomen aan illegale demonstraties, terwijl de in hetzelfde schrijven genoemde artikelnummers van de strafzaak betrekking hebben op andere delicten. Voorts acht verweerder van belang dat opvalt dat er niets staat ingevuld bij datum en nummer. Er staat wel een datum onder de voorbedrukte tekst, maar het administratienummer zou niet mogen ontbreken bij een officiële brief van het Openbaar Ministerie aan een burger.

18. De rechtbank volgt verweerder in zijn conclusie dat de authenticiteit van de voornoemde beschikking niet kan worden vastgesteld zodat evenmin sprake is van een novum.

19. Het door eiser overgelegde opsporingsbevel van 20 juli 2002.

20. Verweerder werpt eiser tegen dat uit onderzoek van de Koninklijke Marechaussee van 16 augustus 2003 is gebleken dat onderzoeksresultaat van dit document is dat het géén voorbedrukt document betreft, doch een geprint c.q. gekopieerd document. Derhalve kan niet worden vastgesteld of het document echt is.

21. De rechtbank volgt verweerder in zijn conclusie dat de authenticiteit van het opsporingsbevel niet kan worden vastgesteld zodat geen sprake is van een novum.

22. Verklaringen van eiser

23. Eiser heeft verklaard, van een vrachtwagenchauffeur die de onderhavige bescheiden naar Nederland heeft gebracht, te hebben vernomen dat zijn broer na zijn vertrek is gearresteerd omdat hij garant zou staan opdat eiser niet zou verlaten. Ook heeft eiser verklaard van zijn moeder telefonisch te hebben vernomen dat zijn leven nog steeds in gevaar is, dat de familie als vijand worden beschouwd, de overheid een aantal keren aan huis is geweest en dat de broer van eiser twee keer is meegenomen door de politie en hij een borg voor eiser moest betalen. Ook heeft eiser verklaard dat een oom en een vriend beiden binnen twee maanden met onbekende oorzaak zijn overleden waarbij eiser is van mening dat de dood van zijn oom en zijn vriend verband houdt met eiseres problemen.

24. De rechtbank is van oordeel dat voormelde nieuwe informatie niet afkomstig is uit objectieve bron. Derhalve doen eisers verklaringen op voorhand niet af aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust en is geen sprake van nova.

25. Vertaalfouten in de eerdere procedure

26. Ten aanzien van de verklaring van eiser dat zijn eerste asielaanvraag is afgewezen omdat er fouten zijn gemaakt door de tolk bij de vertaling tijdens de eerste procedure is de rechtbank van oordeel dat eiser dit in de eerdere procedure aanhangig had dienen te maken. Eiser is destijds in de gelegenheid gesteld zijn rapporten van gehoor te bespreken met een rechtshulpverlener en hier aanvullingen en correcties op te geven. In deze aanvullingen en correcties heeft eiser nimmer melding gemaakt van fouten gemaakt bij de vertaling.

27. Nu in alle redelijkheid van eiser verwacht had mogen worden dat hij reeds gedurende de eerdere procedure melding had gemaakt van deze fouten, kan dit gedurende onderhavige procedure niet meer tot een ander oordeel leiden. Derhalve wordt op voorhand niet afgedaan aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust zodat van een novum geen sprake is.

28. Beroep op artikel 3 EVRM

29. Met betrekking tot het beroep op artikel 3 EVRM in verband met de psychische en lichamelijke klachten van eiser wordt overwogen dat deze evenmin tot een ander oordeel kunnen leiden. Overwogen wordt dat de omstandigheid dat eiser lijdt aan psychische en lichamelijke klachten geen omstandigheid is waardoor bij uitzetting van eiser sprake zou zijn van een schending van artikel 3 EVRM. Immers, de toets aan 3 EVRM in gevallen waarin sprake is van medische problemen is, gelet op de jurisprudentie van het

Europese Hof inzake de Rechten van de Mens (EHRM) en de Afdeling, vrij strikt. Alleen onder uitzonderlijke omstandigheden kan uitzetting wegens dwingende redenen van humanitaire aard, gebrek aan medische voorzieningen en sociale opvang in het land, waarnaar wordt uitgezet, leiden tot een schending van artikel 3 EVRM (o.a. ABRS 11 april 2003 (200301121/1) en 18 december 2002 (200205419/1.) Het gaat uitsluitend om zaken waarin, zoals de Afdeling in navolging van het Hof stelt, "de vreemdeling zich bevindt in een vergevorderd en direct levensbedreigend stadium van een ongeneeslijke ziekte (psychiatrische aandoeningen daaronder begrepen), er geen medische voorzieningen en sociale opvang in het land van herkomst aanwezig zijn en de vreemdeling in grote mate afhankelijk is van voorzieningen en opvang die hij in het uitzettende land al geruime tijd ontvangt (ABRS 16 juli 2003 (200303371/1) en EHRM 24 juni 2003 (13669/03))."

In het geval van eiser is hiervan uit de verklaringen van eiser en de overlegde medische stukken niet gebleken. Derhalve is evenmin sprake van een novum.

30. De op 16 januari 2007 door eiser in geding gebrachte documenten.

31. De gemachtigde van eiser heeft diverse documenten in geding gebracht, waaronder kopieën van door de Azerbeidjaanse overheid verstrekte documenten, welke in het Cyrillisch schrift zijn opgesteld. Eiser beoogt hiermee aan te tonen dat de overheid ook na 1998 (verplichtstelling Cyrillisch) documenten in het Cyrillisch schrift heeft afgegeven. Dit is strijdig met de inhoud van het algemeen ambtsbericht van 16 november 2005 op grond waarvan verweerder heeft geconcludeerd dat het dat het uitgesloten is dat officiële documenten van de politie, afgegeven na 1998 in het Cyrillische schrift zijn opgesteld. Hiermee is volgens eiser de grond komen te ontvallen aan de twijfel aan de authenticiteit van de oproep van 7 november 2003.

32. De rechtbank overweegt dat gelet op de datering van de desbetreffende producties niet valt in te zien waarom eiser deze niet in een eerdere fase in de procedure had kunnen brengen. Daarbij is door verweerder gesteld deze stukken niet in afschrift van de gemachtigde van eiser te hebben ontvangen, hetgeen ter zitting door eisers gemachtigde niet althans onvoldoende is weersproken nu hij heeft verklaard dat verweerder mogelijk de stukken niet heeft ontvangen omdat er problemen waren met zijn faxapparaat. De rechtbank zal evenwel volstaan met een korte beoordeling van de nadere gedingstukken in het kader van de nova-beoordeling, nu verweerder door de rechtbank daags voorafgaand aan de zitting in de gelegenheid is gesteld om een reactie te geven welke verweerder ter zitting heeft ingebracht.

33. De rechtbank stelt vast dat de authenticiteit van de stukken niet vast is komen te staan omdat de stukken slechts in kopie en zonder vertaling zijn overgelegd. Nu de authenticiteit niet vast staat is geen sprake van nova. Voorts vormt geen der nader ingediende stukken het tegenbewijs voor verweerders stelling dat het uitgesloten is te achten dat officiële documenten door de politie afgegeven na 1998 in het Cyrillische schrift zijn opgesteld. Immers, geen der documenten betreft een in het Cyrillisch schrift opgesteld van de politie na 1998 afkomstig document. Derhalve wordt met deze stukken op voorhand niet afgedaan aan het eerdere besluit en de overwegingen waarop dat rust zodat van nova geen sprake is.

34. Evenmin is gebleken van bijzondere, op de individuele zaak betrekking hebbende

feiten en omstandigheden, gaat de rechtbank, onder verwijzing naar het inmiddels rechtens onaantastbare besluit van 7 oktober 2002, niet over tot een inhoudelijke beoordeling van het thans voorliggende bestreden besluit.

35. Hetgeen van de zijde van eiser is aangevoerd leidt de rechtbank niet tot een ander oordeel.

36. De beroepen zijn derhalve ongegrond.

37. Voor een veroordeling van één der partijen in de door de andere partij gemaakte kosten bestaat geen aanleiding.

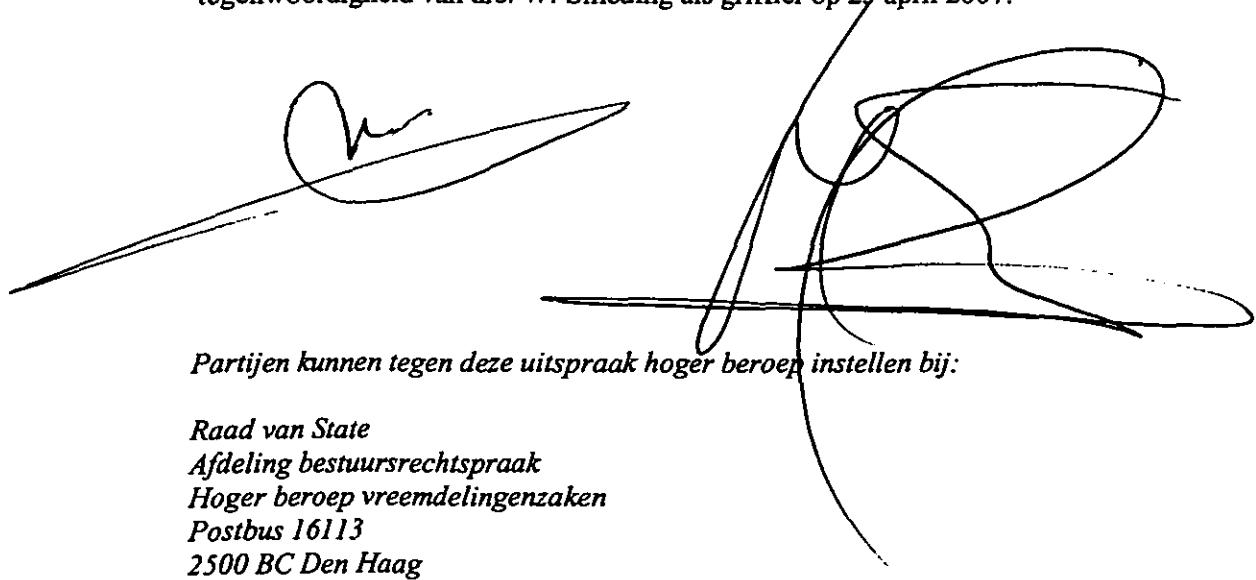
38. Beslist wordt als volgt.

Beslissing

De rechtbank,

verklaart de beroepen ongegrond.

Aldus gedaan door mr. H. Benek als rechter en uitgesproken in het openbaar in tegenwoordigheid van drs. W. Smeding als griffier op 25 april 2007.

Partijen kunnen tegen deze uitspraak hoger beroep instellen bij:

*Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Postbus 16113
2500 BC Den Haag*

De termijn voor het indienen van een beroepschrift bedraagt vier weken na verzending van de uitspraak door de griffier. Artikel 85 van de Vw 2000 bepaalt dat het beroepschrift een of meer grieven tegen de uitspraak bevat. Artikel 6:5 van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) bepaalt onder meer dat bij het beroepschrift een afschrift moet worden overgelegd van de uitspraak. Artikel 6:6 van de Awb is niet van toepassing.

Afschriften verzonden: 26 APR. 2007

TEGENBOSCH ADVOCAAAT

Tegenbosch Advocaten
mr J.A. Tegenbosch

Akkerweg 46
5513 AR Wintelre

Tel.: 040-2053286
Fax: 040-2053215
Mob: 06-21868868
e-mail: mrtegenbosch@chello.nl

FAX:070-3651380
Raad van State
Afdeling bestuursrechtspraak
Hoger beroep vreemdelingenzaken
Kamer 4 V2

Postbus 16113
2500 BC DEN HAAG

RAAD VAN STATE	
INGEKOMEN	
3104	B 24 MEI 2007
ZAAKNR. 2007-03617	
AAN: VI	
BEHANDELD: DD:	PAR:

24 mei 2007

betreft: HOGER BEROEPSCHRIFT

Edelachtbare Heer/Vrouwe

Hierbij stellen eisers, de heer _____ en mevrouw _____, hoger beroep in. Eisers kiezen in deze zaak woonplaats op mijn kantooradres aan de Akkerweg 46, 5513 AR te Wintelre. Ondergetekende, mr J.A. Tegenbosch, verklaart tot het indienen van dit beroepschrift bepaaldelijk te zijn gemachtigd.

Het hoger beroep richt zich tegen de uitspraak van de rechtbank Den Haag, nevenzittingsplaats 's-Hertogenbosch, (procedurenummers AWB 06/39312 en 06/39314 van 25 april 2007, verzonden op 26 april 2007. Van deze uitspraak wordt hierbij een afschrift overgelegd. Ter onderbouwing van het hoger beroep stellen eisers het navolgende.

Grief

In rechtsoverweging 2 overweegt de rechtbank:

Aangaande eisers grief dat verweerder ten onrechte niet de zienswijze heeft betrokken bij het bestreden besluit, stelt de rechtbank vast dat blijkens de stukken het voornemen op 1 juni 2006 door verweerder is gezonden aan eisers gemachtigde met het verzoek om een reactie binnen 4 weken. De gemachtigde van eiser heeft gesteld dat op 1 juli 2006 de zienswijze naar verweerder is gezonden. Dit is met overschrijding van de 4 weken termijn. Op grond hiervan komt de rechtbank tot het oordeel dat verweerder terecht bij het nemen van het bestreden besluit de zienswijze buiten beschouwing heeft kunnen laten.

Toelichting

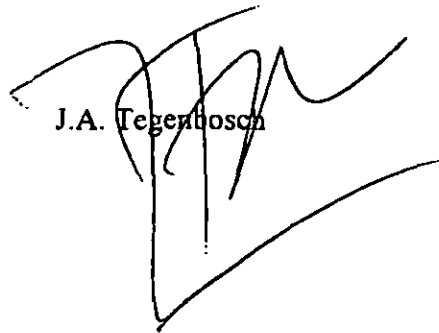
Zulks ten onrechte. Uit bijgevoegde kopieën van brieven van verweerder van 8 juni 2006, aangetekend verzonden op 9 juni 2006, blijkt dat de voornemens eerst op 9 juni 2006 aan gemachtigde zijn verzonden. Dat de rechtbank uit de stukken heeft kunnen afleiden dat de voornemens reeds op 1 juni 2006 zouden zijn verzonden is in tegenspraak met de hierbij overgelegde stukken en daardoor een onbegrijpelijke vaststelling.

Het op deze onjuiste vaststelling gebaseerde oordeel dat verweerder terecht de zienswijzen bij het nemen van de bestreden besluiten buiten beschouwing heeft kunnen laten.

De rechtbank had behoren vast te stellen dat verweerder ten onrechte de zienswijze buiten beschouwing heeft gelaten en dat daarmee de bestreden besluiten onzorgvuldig zijn voorbereid en derhalve niet in stand kunnen blijven.

Reeds op deze grond dient het hoger beroep gegrond te worden verklaard.

Hoogachtend,

J.A. Teegenbosch